Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
prednesené 8. septembra 2016 [1]

Vec C-275/15

ITV Broadcasting Limited,
ITV2 Limited,
ITV Digital Channels Limited,
Channel Four Television Corp.,
4 Ventures Limited,
Channel 5 Broadcasting Limited,
ITV Studios Limited
proti
TVCatchup Limited (v reštrukturalizácii),
TVCatchup (UK) Limited,
Media Resources Limited,
za účasti
Secretary of State for Business,
Innovation and Skills,
Virgin Media Limited

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Odvolací súd [Anglicko a Wales] [občianskoprávne oddelenie], Spojené kráľovstvo)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti — Smernica 2001/29/ES — Článok 9 — Pojmy ‚káblové rozvody' a ‚prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností' — Retransmisia televíznych vysielaní treťou stranou prostredníctvom internetu v určenej oblasti ich príjmu — ‚Live streaming'"

I – Úvod

1. Prejednávaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (občianskoprávne oddelenie), Spojené kráľovstvo], sa týka výkladu článku 9 smernice 2001/29/ES o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti [2], ktorý stanovuje, že táto smernica platí bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa určitých iných oblastí. Vnútroštátny súd žiada Súdny dvor o výklad výrazu „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností", ktorý sa v tomto článku uvádza ako jedna z oblastí, ktorých sa smernica 2001/29 nedotýka.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

2. Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa predkladá v rámci konania, ktoré sa začalo na podnet prevádzkovateľov komerčného televízneho vysielania, ktorí tvrdia, že poskytovatelia služby retransmisie, ktorá umožňuje používateľom „naživo“ prostredníctvom internetového prenosu (tzv. „live streaming“) bezplatne prijímať televízne vysielania, vrátane televízneho vysielania prenášaného žalobkyňami, porušujú ich autorské práva k ich televíznym vysielaniam.

3. Na Súdny dvor už bol podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania v rámci toho istého sporu. V rozsudku zo 7. marca 2013, ITV Broadcasting a i.[3] Súdny dvor rozhodol, že retransmisia, ktorú uskutočňujú poskytovatelia spornej služby, predstavuje „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.

4. V nadväznosti na tento rozsudok prvostupňový súd rozhodol, že poskytovatelia spornej služby porušujú autorské práva žalobkýň. Vzhľadom na určité dotknuté vysielania sa však tento súd domnieval, že poskytovatelia spornej služby sa môžu opierať o ustanovenie britského práva, ktoré umožňuje káblovú retransmisiu určitých vysielaní v oblasti ich príjmu.

5. Žalobkyne podali proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na vnútroštátny súd, ktorý sa Súdneho dvora v podstate pýta, či je takéto vnútroštátne ustanovenie, ktoré obmedzuje výlučné právo, ktoré smernica 2001/29 priznáva nositeľom autorských práv, udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos, zlučiteľné s touto smernicou. Je zjavné, že napadnuté retransmisie nespadajú pod žiadnu z výnimiek ustanovených v článku 5 tejto smernice.

6. Konkrétne sa vnútroštátny súd usiluje zistiť, či sa dotknuté ustanovenie môže naďalej uplatňovať v zmysle článku 9 smernice 2001/29 vzhľadom na to, že ho možno považovať za „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“. Vnútroštátny súd takisto predkladá otázky týkajúce sa výkladu pojmu „káblové rozvody“ použitého v tomto článku, aby zistil, či právo Únie bráni uplatneniu tohto ustanovenia voči retransmisiám uskutočňovaným prostredníctvom internetu.

II – **Právny rámec**

A – *Právo Únie*

7. V odôvodnení 60 smernice 2001/29 sa uvádza:

„Ochrana zabezpečená podľa tejto smernice platí bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne právne ustanovenia alebo právne ustanovenia spoločenstva v iných oblastiach, ako je priemyselné vlastníctvo, ochrana údajov, podmienečný prístup, prístup k verejným dokumentom a pravidlo chronologického využívania médií, ktoré môžu ovplyvniť ochranu autorských práv alebo iných s nimi súvisiacich práv.“

8. Podľa ods. 1 článku 1 s názvom „Rozsah pôsobnosti“ sa smernica 2001/29 týka „právnej ochrany autorských práv a s nimi súvisiacich práv v rámci vnútorného trhu s osobitným dôrazom na informačnú spoločnosť“.

3 — C-607/11, EU:C:2013:147.

9. Článok 9 uvedenej smernice s názvom „Pokračovanie uplatňovania iných právnych ustanovení“ stanovuje:

„Táto smernica platí bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa predovšetkým patentových práv, ochranných známok, dizajnových práv, úžitkových vzorov, topografie polovodičových výrobkov, ochrany typu písma, podmienečného prístupu, prístupu do káblových rozvodov vysielacích spoločností, ochrany národných kultúrnych hodnôt, požiadaviek na právnu záruku, zákonov o kartelových praktikách a nekalej súťaži, obchodného tajomstva, bezpečnosti, dôvernosti, ochrany údajov a súkromia, prístupu k verejným dokumentom a zmluvného práva.“

B – *Britské právo*

10. § 73 ods. 1, ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 Copyright, Designs and Patents Act 1988 [zákon o autorských právach, úžitkových vzoroch a patentoch z roku 1988, ďalej len „(CDPA)“], nazvaný „Príjem diela vysielaného rozhlasom alebo televíziou a káblová retransmisia tohto vysielania“, v znení uplatniteľnom vo veci samej, stanovuje:

„1. Tento paragraf sa uplatní vtedy, keď sa dielo vysielané zo Spojeného kráľovstva zachytáva a ihneď sa prenáša káblovou retransmisiou.

2. Autorské právo k vysielanému dielu nie je porušené:

…

b) pokiaľ a v rozsahu, v akom sa dielo vysiela na účely príjmu v oblasti, v ktorej je predmetom káblovej retransmisie a pokiaľ a v rozsahu, v akom je súčasťou uvedenej služby.

3. Autorské právo k akémukoľvek dielu zaradenému do obsahu vysielania nie je porušené, pokiaľ a v rozsahu, v akom je predmetný vysielaný obsah prijímaný v oblasti, v ktorej je predmetom káblovej retransmisie…“

11. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že § 73 ods. 1 a ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA, ako je citovaný vyššie v texte, je výsledkom zmien a doplnení tohto zákona uskutočnených v roku 2003 s cieľom prebrať smernicu 2001/29 do britského práva.

III – **Spor vo veci samej, prejudiciálne otázky a konanie pred Súdnym dvorom**

12. Žalobkyne vo veci samej, a síce ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited a ITV Studios Limited (ďalej len spoločne „žalobkyne vo veci samej“) prevádzkujú komerčné televízne vysielanie na základe voľného prístupu a podľa britského práva sú nositeľkami autorských práv k svojim televíznym vysielaniam, ako aj k filmom a iným dielam a predmetom obsiahnutým v ich vysielaniach. Sú financované z reklamy zaradenej do ich vysielania.

13. Žalobkyne vo veci samej podali na High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division [Vyšší súd (Anglicko a Wales), Chancery Division, Spojené kráľovstvo] žalobu na spoločnosť TVCatchup Limited, v ktorej uviedli, že tým, že služba poskytovaná touto spoločnosťou umožňuje používateľom bezplatne prijímať cez internet „naživo“ („live streaming“) televízne vysielania vrátane tých, ktorých vysielateľmi sú žalobkyne vo veci samej, porušuje ich autorské práva. Sporné služby sú takisto financované z reklamy.

14. High Court of Justice podal na Súdny dvor prvý návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa pojmu „verejný prenos“ uvedený v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.

15. Súdny dvor rozsudkom zo 7. marca 2013 vydaným vo veci ITV Broadcasting a i.[4] rozhodol, že:

„Pojem ‚verejný prenos‘ v zmysle článku 3 ods. 1 [smernice 2001/29] sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na retransmisiu diel zahrnutých v terestriálnom televíznom vysielaní,

— ktorú poskytuje subjekt odlišný od pôvodného vysielateľa,

— prostredníctvom prenosu údajov cez internet sprístupneným predplatiteľom tohto subjektu, ktorí môžu prijímať túto retransmisiu pripojením sa na jeho server,

— hoci sa títo predplatitelia nachádzajú v oblasti príjmu tohto terestriálneho televízneho vysielania a môžu ho legálne prijímať na televízny prijímač.“

16. V nadväznosti na tento rozsudok High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division [Vyšší súd (Anglicko a Wales), Chancery Division] konštatoval, že TVCatchup Limited porušila autorské práva žalobkýň vo veci samej a vydal príkaz zakazujúci ďalšie porušovanie uvedených autorských práv.

17. Vo vzťahu k trom televíznym kanálom, a to kanálom ITV, Channel 4 a Channel 5 však High Court of Justice usúdil, že TVCatchup Limited sa môže domáhať dôvodu na obranu podľa § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA v rozsahu, v akom táto spoločnosť umožňovala sledovanie týchto kanálov cez internet predplatiteľom nachádzajúcim sa v pôvodnej oblasti vysielania. V tomto ohľade aj samotný súd usúdil, že výrazy „káblová retransmisia“ použité v článku 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA boli dostatočne široké na to, aby zahŕňali retransmisiu prostredníctvom internetu, avšak s vylúčením retransmisie prostredníctvom mobilných zariadení cez mobilné telefónne siete.

18. Žalobkyne vo veci samej sa odvolali na Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (občianskoprávne oddelenie)]. V priebehu konania pred týmto súdom sa TVCatchup Limited dostala do reštrukturalizačného konania. Obchodná činnosť, ktorú dovtedy TVCatchup Limited vykonávala, v súčasnosti vykonáva spoločnosť TVCatchup (UK) Limited na základe licencie, ktorú jej poskytla spoločnosť Media Resources Limited. Obe tieto posledné uvedené spoločnosti podali návrh na vstup do odvolacieho konania ako vedľajší účastníci a ich návrhu sa vyhovelo.

19. Vnútroštátny súd, ktorý sa domnieval, že § 73 CDPA sa má vykladať z hľadiska článku 9 smernice 2001/29 a že prejednávaná vec vyvoláva otázky týkajúce sa pôsobnosti tohto článku, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„Pokiaľ ide o výklad článku 9 [smernice 2001/29], najmä vety ‚táto smernica platí bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa predovšetkým… prístupu do káblových rozvodov vysielacích spoločností‘:

1. Umožňuje citovaná veta, aby sa naďalej uplatňovalo ustanovenie vnútroštátneho práva s pôsobnosťou pojmu ‚káblové rozvody‘ vymedzenou vnútroštátnym právom, alebo je pôsobnosť tejto časti článku 9 určená významom pojmu ‚káblové rozvody‘ vymedzeným v práve Únie?

4 — C-607/11, EU:C:2013:147.

2. Pokiaľ je výraz ‚káblové rozvody' v článku 9 vymedzený právom Únie, aký je jeho význam? Konkrétne:

   a) Je jeho význam z technologického hľadiska špecifický a obmedzený na tradičné káblové siete prevádzkované prevádzkovateľmi tradičných služieb poskytovaných cez káblové rozvody?

   b) Subsidiárne, je jeho význam z technologického hľadiska neutrálny a zahŕňa funkčne podobné služby prenášané cez internet?

   c) Zahŕňa v oboch prípadoch prenos mikrovlnného žiarenia medzi dvoma pevnými terestriálnymi bodmi?

3. Vzťahuje sa citovaná veta 1. na ustanovenia, podľa ktorých je retransmisia určitého vysielania cez káblové siete povinná, alebo 2. na ustanovenia, ktoré umožňujú káblovú retransmisiu vysielania, a) pokiaľ sú retransmisie súbežné a obmedzené na oblasti, na príjem v ktorých je vysielanie určené, a/alebo b) pokiaľ je predmetom retransmisie vysielanie na kanáloch, na ktoré sa vzťahujú určité povinnosti služby vo verejnom záujme?

4. Pokiaľ je pôsobnosť výrazu ‚káblové rozvody' v zmysle článku 9 vymedzená vnútroštátnym právom, podlieha ustanovenie vnútroštátneho práva zásadám práva Únie týkajúcim sa proporcionality a spravodlivej rovnováhy medzi právami nositeľov autorských práv, majiteľov káblových rozvodov a verejným záujmom?

5. Obmedzuje sa článok 9 na ustanovenia vnútroštátneho práva platné ku dňu prijatia smernice, nadobudnutia jej účinnosti alebo uplynutia lehoty na jej prebratie, alebo sa vzťahuje aj na následné ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré sa týkajú prístupu do káblových rozvodov vysielacích spoločností?"

20. Písomné pripomienky predložili žalobkyne vo veci samej, TVCatchup (UK) Limited, vláda Spojeného kráľovstva a Európska komisia. Na pojednávaní 25. mája 2016 sa prostredníctvom svojich zástupcov zúčastnili žalobkyne vo veci samej, Virgin Media Limited, vláda Spojeného kráľovstva a Komisia.

IV – **Právna analýza**

A – *O rozsudku ITV Broadcasting a i. a o predmete tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania*

21. Súdny dvor rozsudkom zo 7. marca 2013 vo veci ITV Broadcasting a i.[5], z ktorého vychádza tento návrh na začatie prejudiciálneho konania, rozhodol, že taká retransmisia, akou je retransmisia poskytovaná žalovanými vo veci samej, predstavuje „verejný prenos" v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.[6]

22. Z uvedeného vyplýva, že takúto retransmisiu nemožno poskytnúť bez súhlasu nositeľa autorského práva, ibaže by táto retransmisia spĺňala podmienky stanovené v článku 5 tejto smernice.[7]

5 — C-607/11, EU:C:2013:147.

6 — Pozri v súvislosti s pojmom „verejný prenos" odôvodnenie 23 smernice 2001/29 a rozsudok z 31. mája 2016, Reha Training (C-117/15, EU:C:2016:379, body 35 až 52).

7 — Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júla 2009, Infopaq International (C-5/08, EU:C:2009:465, bod 52).

23. Dotknutá vnútroštátna právna úprava, konkrétne § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA podľa môjho názoru stanovuje výnimku z práva prenosu ustanoveného v článku 3 smernice 2001/29 v tom zmysle, že autorské právo „nie je porušené“ v prípade retransmisie určitých diel vysielaných v oblasti, na príjem v ktorých je vysielanie určené. [8] Toto konštatovanie potvrdzuje skutočnosť, že po formálnej stránke § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA sa podľa vnútroštátneho súdu vo vnútroštátnom práve kvalifikuje konkrétne ako „výnimka“ a „prostriedok obrany proti porušovaniu autorského práva“.

24. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že žiadny z účastníkov netrvá na tom, že táto právna úprava spadá pod výnimky uvedené v článku 5 smernice 2001/29.

25. Ako uvádza vnútroštátny súd, hlavnou otázkou je teda to, či takáto právna úprava patrí do pôsobnosti článku 9 smernice 2001/29, v dôsledku čoho ju možno považovať za týkajúcu sa „prístupu do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ v zmysle tohto článku. [9]

26. Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby sa Súdny dvor najskôr zaoberal treťou prejudiciálnou otázkou, ktorá sa v podstate týka tejto kľúčovej otázky.

27. Ako už vyplýva z jej znenia, tretia prejudiciálna otázka sa týka tak ustanovení, podľa ktorých je retransmisia určitého vysielania *povinná*, ako aj ustanovení, ktoré *umožňujú* káblovú retransmisiu vysielania, a) pokiaľ sú retransmisie súbežné a obmedzené na oblasti, na príjem v ktorých je vysielanie určené, *a/alebo* b) pokiaľ je predmetom retransmisie vysielanie na kanáloch, na ktoré sa vzťahujú určité povinnosti služby vo verejnom záujme“. [10] Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu však na jednej strane vyplýva, že podľa dotknutej vnútroštátnej úpravy nie je žiadna retransmisia povinná, a na druhej strane, že sa uplatňuje len v situáciách, keď je retransmisia obmedzená na oblasti, na príjem v ktorých je vysielanie určené. [11]

28. Domnievam sa preto, že tretiu predloženú otázku, či sa má článok 9 smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že do pôsobnosti ustanovenia, a najmä výrazu „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“, patrí taká právna úprava, akou je § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA, ktorým sa umožňuje káblová retransmisia vysielaných diel bez súhlasu nositeľov autorských práv v prípade, že je retransmisia súbežná a obmedzená na oblasti, na príjem v ktorých je vysielanie určené, a ak ide o retransmisiu vysielaní, ktoré boli pôvodne vysielané na kanáloch podliehajúcich určitým povinnostiam služby vo verejnom záujme. [12]

29. V analýze, ktorá nasleduje, vysvetlím dôvody, pre ktoré sa domnievam, že právna úprava, akou je § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA, nespadá pod výhradu ustanovenú v článku 9 smernice 2001/29 (časť B). K tomuto záveru sa dospelo bezprostredne z dôvodu povahy a rozsahu pôsobnosti uvedeného článku 9 (časť B.2), ako aj z toho dôvodu, že takáto právna úprava sa nevzťahuje na „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ v zmysle tohto článku (časť B.3).

8 — V konaní vo veci samej je nesporné, že vysielania, ktoré boli predmetom retransmisie zabezpečovanej žalovanými, patria k „uvedenej službe“ v zmysle § 73 ods. 2 písm. b) CDPA. Pozri bod 10 týchto návrhov.

9 — Podotýkam, že Súdnemu dvoru nebola poskytnutá žiadna informácia o tom, že niektorá z ostatných oblastí uvedených v článku 9 smernice 2001/29 by slúžila ako základ dotknutej vnútroštátnej úpravy.

10 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

11 — Pozri bod 10 týchto návrhov.

12 — Len pripomeniem, že podľa ustálenej judikatúry má Súdny dvor v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom ustanoveného v článku 267 ZFEÚ možnosť preformulovať otázky, ktoré mu boli položené, aby poskytol vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť v spore, o ktorom koná. Pozri rozsudky z 26. novembra 2015, Aira Pascual a i. (C-509/14, EU:C:2015:781, bod 22), a zo 17. decembra 2015, Viamar (C-402/14, EU:C:2015:830, bod 29).

30. Z tejto analýzy vyplýva, že netreba rozhodovať o ďalších otázkach predložených vnútroštátnym súdom, akými sú jednak časová pôsobnosť článku 9 smernice 2001/29 (piata prejudiciálna otázka), a jednak výklad slovného spojenia „káblové rozvody“ použitý v uvedenom článku (prvá, druhá a štvrtá prejudiciálna otázka). Pre všetky prípady však predložím zopár pripomienok k výkladu slovného spojenia „káblové rozvody“, aby som reagoval na tvrdenia, ktoré v tejto súvislosti predložili účastníci konania (časť C). [13]

31. Pokiaľ ide o druhú prejudiciálnu otázku písm. c), teda či tento pojem zahŕňa prenos mikrovlnného žiarenia medzi pevnými terestriálnymi bodmi, vnútroštátny súd neposkytol žiadne vysvetlenie dôvodov, ktoré ho viedli k tomu, aby považoval za nevyhnutné predložiť Súdnemu dvoru túto otázku. Takéto vysvetlenie nemožno vyvodiť ani z rozhodnutia vnútroštátneho súdu alebo pripomienok predložených Súdnemu dvoru, ktoré neobsahujú žiadnu informáciu v tom zmysle, že sporné retransmisie zahŕňajú prenos mikrovlnného žiarenia medzi pevnými terestriálnymi bodmi. V dôsledku toho navrhujem Súdnemu dvoru, aby v súlade s ustálenou judikatúrou rozhodol, že druhá prejudiciálna otázka v písme. c) je neprípustná. [14]

B – *O výklade článku 9 smernice 2001/29 a slovného spojenia „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ (tretia otázka)*

32. Svojou treťou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta Súdneho dvora, či právna úprava, akou je § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA, patrí do pôsobnosti článku 9 smernice 2001/29, a predovšetkým, či ju možno zahrnúť do pojmu „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“.

1. Navrhované spôsoby výkladu

33. Keďže má vnútroštátny súd pochybnosti o význame slovného spojenia „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ použitého v článku 9 smernice 2001/29, v rozhodnutí o návrhu na začatie prejudiciálneho konania predkladá tri možné spôsoby výkladu tohto slovného spojenia.

34. Podľa prvého spôsobu výkladu, ktorý zodpovedá stanovisku žalobkýň vo veci samej a Komisie, sa slovné vyjadrenie „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ týka len tých ustanovení, podľa ktorých sú prevádzkovatelia káblových sietí *povinní* poskytovať služby rozhlasového a televízneho vysielania, čiže ustanovení týkajúcich sa „povinností prenosu“ (*must carry*) v zmysle článku 31 smernice 2002/22/ES [15], ďalej len „smernica o univerzálnej službe“.

35. Podľa druhého spôsobu výkladu, ktorý zodpovedá stanovisku TVCatchup (UK) Limited, Virgin Media Limited a vlády Spojeného kráľovstva, sa článok 9 smernice 2001/29 vzťahuje jednak na ustanovenia, podľa ktorých je retransmisia určitých vysielaní prevádzkovateľmi mobilných sietí *povinná* a na ustanovenia, ktoré v záujme verejnej služby *umožňujú* retransmisiu určitých obsahov v príslušnej oblasti príjmu.

36. Podľa tretieho spôsobu výkladu sa slovné spojenie „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“, ktoré je uvedené v článku 9 smernice 2001/29, nevzťahuje na prostriedky obrany voči porušeniam autorských práv, ale skôr na prístup k fyzickej infraštruktúre v členských štátoch.

13 — Pozri body 63 až 74 týchto návrhov.

14 — Rozsudok z 10. marca 2016, Safe Interenvíos (C-235/14, EU:C:2016:154, body 115 a 116).

15 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367).

2. O výhrade ustanovenej v článku 9 smernice 2001/29

37. Ako už vyplýva z jeho názvu a znenia, článok 9 smernice 2001/29 sa týka „pokračovania uplatňovania iných právnych ustanovení“, platí „bez toho, aby boli dotknuté“ ustanovenia týkajúce sa určitých iných oblastí. V odôvodnení 60 tejto smernice sa spresňuje, že ustanovenia uvedeného článku 9 sú ustanovenia, ktoré sa týkajú „*iných* oblastí“ a ktoré „môžu *ovplyvniť* ochranu autorských práv alebo iných s nimi súvisiacich práv“. [16]

38. Článok 9 smernice 2001/29 neumožňuje žiadne výnimky z práv ustanovených článkami 2 až 4 tejto smernice. Výnimky sú predmetom komplexnej harmonizácie v zmysle článku 5 uvedenej smernice. [17] Cieľom článku 9 je naopak zachovať účinok ustanovení uplatniteľných v určitých *iných* oblastiach, ako sú oblasti harmonizované uvedenou smernicou. [18] Výklad v tomto zmysle potvrdzuje vymenovanie oblastí uvedených v predmetnom článku 9, v ktorom sa okrem iného uvádzajú ochranné známky, dizajnové vzory, ochrana národných kultúrnych hodnôt, zákony o kartelových praktikách a nekalej súťaži, ochrana osobných údajov a súkromia, ako aj zmluvné právo. [19]

39. Toto konštatovanie samo osebe umožňuje vylúčiť, že právna úprava, akou je tá v § 73 ods. 2 písm. b) a ods. 3 CDPA, ktorý ustanovuje výnimku z výlučného práva prenosu zakotveného v článku 3 smernice 2001/29, by mohla patriť do pôsobnosti článku 9 tejto smernice.

40. Toto konštatovanie platí nezávisle od skutočnosti, že retransmisia diel, na ktoré sa vzťahuje právna ochrana, sa uskutočňuje prostredníctvom káblových rozvodov alebo internetového streamingu. Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že slovné spojenie „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 znamená akýkoľvek prenos diel, ktoré sú predmetom právnej ochrany nezávisle od použitého technického prostriedku alebo postupu, [20] a akýkoľvek prenos alebo retransmisia diela, pri ktorom sa použil osobitný technický postup, musí byť v zásade v jednotlivých prípadoch povolený autorom predmetného diela. [21]

16 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát. Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že článok 9 smernice 2001/29 sa vzťahuje tak na vnútroštátne ustanovenia, ako aj na ustanovenia práva Únie. Výraz „predovšetkým“ použitý v tomto článku naznačuje, že zoznam oblastí, ktorých sa smernica netýka, nie je úplný.

17 — Pozri odôvodnenie 32 smernice 2001/29.

18 — Tento druh legislatívneho opatrenia nie je vôbec výnimočný. Pozri článok 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz (Ú. v. ES L 77, 1996, s. 20; Mim. vyd. 13/015, s. 459) a v súvislosti so smernicou 2012/28/EÚ bod 51 týchto návrhov. Pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti smernice 2001/29, pozri článok 1 ods. 1 tejto smernice.

19 — V článku 9 smernice 2001/29 sa okrem iného uvádzajú patentové práva, úžitkové vzory, topografie polovodičových výrobkov, ochrana typu písma, podmienečný prístup, požiadavky na právnu záruku, obchodné tajomstvo, bezpečnosť, dôvernosť (informácií) a prístup k verejným dokumentom.

20 — Rozsudok z 31. mája 2016, Reha Training (C-117/15, EU:C:2016:379, bod 38 a citovaná judikatúra). Pozri tiež článok 11a ods. 1 bod ii) Bernského dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel, v znení zmien a doplnkov z 28. septembra 1979, a článok 8 Zmluvy WIPO (Svetová organizácia duševného vlastníctva) o autorských právach, prijatej 20. decembra 1996 v Ženeve.

21 — Rozsudok zo 7. marca 2013, ITV Broadcasting a i. (C-607/11, EU:C:2013:147, bod 24).

41. Uvedená judikatúra zodpovedá cieľu, ktorý sleduje smernica 2001/29, t. j. prispôsobiť pravidlá v oblasti autorských práv a s nimi súvisiacich práv z hľadiska technologického vývoja, ktorý viedol k vytvoreniu nových foriem využívania diel,[22] a pritom zabezpečiť vysoký stupeň ochrany autorov, ktorý im bude umožňovať dostávať primeranú odmenu za využívanie ich diel vrátane diel pri verejnom prenose.[23] Podotýkam, že nositeľom autorských práv sa nevypláca žiadna odmena za retransmisiu, ktorú umožňuje § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA.[24]

42. Opačný výklad článku 9 smernice 2001/29 v tom zmysle, že do jeho pôsobnosti patrí právna úprava, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, by bol podľa môjho názoru v rozpore s cieľom harmonizácie, ktorý sledujú články 3 a 5 tejto smernice.

43. Okrem toho výklad, ktorý odporúčam, nemožno spochybniť tvrdeniami namierenými proti nemu, najmä tvrdeniami vlády Spojeného kráľovstva.

44. Po prvé tvrdenie vlády Spojeného kráľovstva vznesené v priebehu pojednávania, podľa ktorého vnútroštátne legislatívne režimy týkajúce sa povolení pre prevádzkovateľov káblových sietí, ich infraštruktúry a retransmisie ich vysielaní predstavujú inú oblasť uvedenú v článku 9 smernice 2001/29, nemá v tejto smernici žiadnu oporu. Hoci ustanovenia týkajúce sa káblovej infraštruktúry členských štátov a podmienok prístupu na trh elektronických komunikácií celkom iste patria do inej oblasti, ako je oblasť harmonizovaná prostredníctvom tejto smernice,[25] nie je to prípad ustanovení, ako sú § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA, ktoré sú vyslovene predmetom harmonizácie ustanovenej v smernici 2001/29, konkrétne v oblasti ochrany autorských práv.[26]

45. Tento záver nemôže ovplyvniť skutočnosť, že retransmisia, ktorú umožňuje dotknutá právna úprava, sa obmedzuje na obsah vysielania na kanáloch, na ktoré sa vzťahujú určité povinnosti služby vo verejnom záujme. Vzhľadom na neexistenciu akejkoľvek zmienky v tomto zmysle v texte smernice 2001/29 a prípravných prácach k tejto smernici, nepovažujem za odôvodnené poskytovať takýmto obsahom menšiu ochranu, ako je ochrana upravená v článku 3 tejto smernice.[27]

22 — Pozri odôvodnenia 5 a 31 smernice 2001/29, kapitolu 2 dôvodovej správy k návrhu predloženému 21. januára 1998, na základe ktorého bola prijatá smernica 2001/29 [KOM(97) 628 v konečnom znení], a zelenú knihu „Autorské práva a s nimi súvisiace práva v informačnej spoločnosti“, ktorú predložila Komisia 19. júla 1995 [KOM(95) 382 v konečnom znení, kapitola 1, bod IIA].

23 — Rozsudok zo 4 októbra 2011, Football Association Premier League a i. (C-403/08 a C-429/08, EU:C:2011:631, bod 186). Pozri tiež odôvodnenia 4, 9, 10, 31 a 35 smernice 2001/29 a rozsudok z 12. septembra 2006, Laserdisken (C-479/04, EU:C:2006:549, bod 57).

24 — Pozri v tejto súvislosti článok 5 ods. 5 smernice 2001/29, ktorá slúži na uplatnenie viacerých medzinárodných záväzkov členských štátov a Únie [odôvodnenie 15 smernice 2001/29 a bod 38 spoločnej pozície (ES) č. 48/2000 prijatej Radou 28. septembra 2000 (Ú. v. ES C 344, 2000, s. 1)]. Pozri v tejto súvislosti zlučiteľnosť predmetnej britskej právnej úpravy so záväzkami vyplývajúcimi z Bernského dohovoru v Discussion Paper „Broadcasting and copyright in the internal market“, dokumente, ktorý pripravila Komisia v novembri 1990, III/F/5263/90-EN, bod 4.2.27.

25 — Takto si vieme ľahko predstaviť, že ustanovenia stanovujúce podmienky, ktoré musia dodržiavať prevádzkovatelia sietí elektronických komunikácií vrátane ustanovení, ktoré im ukladajú záväzky prenosu („must carry“) v zmysle článku 31 ods. 1 smernice o „univerzálnej službe“, patria do pôsobnosti článku 9.

26 — Pozri v súvislosti s pôsobnosťou smernice 2001/29 článok 1 ods. 1 tejto smernice.

27 — Pozri v súvislosti s rozsahom harmonizácie podľa článku 3 smernice 2001/29 rozsudok z 13. februára 2014, Svensson a i. (C-466/12, EU:C:2014:76, body 33 až 41).

46. Po druhé na rozdiel od tvrdenia vlády Spojeného kráľovstva článok 9 smernice 2001/29 nepredstavuje „úplné vyňatie z harmonizácie“. Kým článok 1 tejto smernice nazvaný „Rozsah pôsobnosti“ vyníma vo svojom odseku 2 z harmonizácie ustanovenej v tejto smernici určité ustanovenia *acquis* Únie, ktoré by v prípade neexistencie tohto výslovného vyňatia patrili do pôsobnosti tejto smernice,[28] účelom článku 9 nie je vymedziť rozsah pôsobnosti smernice 2001/29, ale skôr zabezpečiť jej právnu istotu[29] tým, že bude predchádzať nečakaným právnym dôsledkom jej prijatia.

47. Po tretie ciele § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA, ktorými sú podľa vlády Spojeného kráľovstva poskytnúť spotrebiteľom väčší výber v oblasti verejnoprávnych vysielacích spoločností tým, že sa im umožní prijímať nimi vysielané obsahy v oblastiach, v ktorých je zlý terestriálne prijímaný televízny signál, a podporiť prevádzkovateľov káblových sietí v tom, aby budovali káblové siete, nemôžu mať žiadny vplyv na výklad rozsahu pôsobnosti článku 9 smernice 2001/29.[30] V tomto ohľade pripomínam, že Súdny dvor v rozsudku ITV Broadcasting a i.[31] výslovne vylúčil skutočnosť, že sporné retransmisie možno považovať iba za technický prostriedok ako zabezpečiť alebo vylepšiť príjem pôvodného vysielania v oblasti pokrytia, pričom podľa judikatúry Súdneho dvora by v takomto prípade nešlo o „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29. V tomto kontexte sa tvrdenie vlády Spojeného kráľovstva v skutočnosti rovná výzve, aby Súdny dvor zásadne zmenil uvedenú judikatúru bez toho, aby to bolo odôvodené.

48. Na záver niet podľa môjho názoru pochýb o tom, že právna úprava, akou je § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA, nepatrí do pôsobnosti článku 9 smernice 2001/29.

49. Tento záver platí bez ohľadu na výklad slovného spojenia „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ použitého v článku 9 smernice. V nasledujúcej časti však dokážem, že preskúmaním tohto slovného spojenia možno dospieť k rovnakému záveru.

3. O výklade slovného spojenia „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ uvedeného v článku 9 smernice 2001/29

50. Slovné spojenie „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ použité v článku 9 smernice 2001/29 na prvý pohľad vyvoláva dojem, že odkazuje na všeobecne známy právny pojem *acquis* Únie. Moja analýza však naznačuje, že v tomto prípade to tak nie je.

28 — V článku 1 ods. 2 písm. a) až e) smernice 2001/29 sa uvádzajú predovšetkým ustanovenia týkajúce sa právnej ochrany počítačových programov, právo nájmu, právo vypožičiavania a určité práva súvisiace s autorským právom v oblasti duševného vlastníctva, autorské práva a s nimi súvisiace práva uplatňované pri vysielaní programov prostredníctvom satelitnej a káblovej retransmisie, trvanie ochrany autorských práv a niektorých súvisiacich práv a právna ochrana databáz.

29 — Pozri bod 50 už citovanej spoločnej pozície č. 48/2000 a oznámenie Komisie Európskemu parlamentu podľa článku 251 ods. 2 druhého pododseku Zmluvy o ES z 20. októbra 2000 o spoločnej pozícii prijatej Radou k prijatiu smernice Európskeho parlamentu a Rady o harmonizácii niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti [SEK/2000/1734 v konečnom znení]. Článok 9 nie je súčasťou už citovaného pôvodného návrhu predloženého 21. januára 1998, ani zmeneného a doplneného návrhu predloženého 25. mája 1999 [KOM(1999) 250 v konečnom znení], na základe ktorého sa prijala smernica 2001/29. Uvedený článok doplnila Rada Európskej únie počas legislatívneho postupu [pozri už citovanú spoločnú pozíciu č. 48/2000].

30 — Ako zdôraznili žalobkyne vo veci samej, vláda Spojeného kráľovstva uznala v konzultačnom dokumente uverejnenom 26. marca 2015, že verejná politika v § 73 CDPA stratila svoje opodstatnenie z dôvodu zastaranosti (Consultation Paper *The balance of payments between television platforms and public service broadcasters*, Department for Culture, Media & Sport, bod 10, www.gov.uk/government/consultations/the-balance-of-payments-between-television-platforms-and-public-service-broadcasters-consultation-paper).

31 — Rozsudok zo 7. marca 2013 (C-607/11, EU:C:2013:147, body 28 až 30 a citovaná judikatúra).

51. Pokiaľ viem, toto slovné spojenie sa použilo iba v rámci prípravných prác a v judikatúre týkajúcej sa smernice 2001/29,[32] ako aj smernice 2012/28,[33] pričom normotvorca Únie si pri koncipovaní článku 7 smernice 2012/28 zvolil takmer rovnaké formulácie ako tie, ktoré sú uvedené v článku 9 smernice 2001/29.[34]

52. Napriek absencii spresnení významu slovného spojenia „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“, poskytnutých v rámci uvedených prípravných prác a uvedenej judikatúry[35], niet podľa môjho názoru pochýb o tom, že právna úprava, akou je § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA, nespadá pod toto slovné spojenie.

53. Po prvé napriek určitým jazykovým odlišnostiam[36] je podľa mňa nesporné, že toto slovné spojenie označuje „prístup“ do „káblových rozvodov“. Na základe toho nevidím žiadnu spojitosť medzi článkom 9 smernice 2001/29 týkajúcim sa „prístupu do káblových rozvodov“ a dotknutou britskou právnou úpravou, ktorá ustanovuje, že vysielanie môže byť predmetom „káblovej retransmisie“. Domnievam sa, že výraz „káblové rozvody“ bol použitý v oboch týchto právnych úpravách v odlišných kontextoch.

54. Kým článok 9 smernice 2001/29 sa vzťahuje na „káblové rozvody“, do ktorých sa požaduje poskytnutie prístupu, britská právna úprava sa vzťahuje na „káblové rozvody“, ktoré slúžia ako prostriedok na retransmisiu. Inými slovami, článok 9 tejto smernice sa netýka sprístupnenia vysielaných *obsahov* verejnosti, ako podľa všetkého uvádza TVCatchup (UK) Limited, Virgin Media Limited a vláda Spojeného kráľovstva, ale skôr prístupu do *siete*.[37]

55. Po druhé znak rovnosti, ktorý kladú TVCatchup (UK) Limited, Virgin Media Limited a vláda Spojeného kráľovstva medzi slovné spojenia „poskytovať prístup do káblových rozvodov“ a „byť predmetom káblovej retransmisie“, sa javí ako nelogický, pretože smernica 2001/29 už obsahuje vo svojom článku 1 ods. 2 písm. c) ustanovenie, v ktorom sa výslovne hovorí o „káblovej retransmisii“.[38]

32 — Pozri rozsudok z 29. januára 2008, Promusicae (C-275/06, EU:C:2008:54, bod 11), bod 10 návrhov, ktoré predniesla generálna advokátka Kokott vo veci Promusicae (C-275/06, EU:C:2007:454), a bod 6 návrhov, ktoré predniesla generálna advokátka Sharpston vo veci Peek & Cloppenburg (C-456/06, EU:C:2008:21).

33 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/28/EÚ z 25. októbra 2012 o určitých povolených spôsoboch použitia osirelých diel (Ú. v. EÚ L 299, 2012, s. 5).

34 — V článku 7 smernice 2012/28 sa okrem iného uvádzajú „pravidlá týkajúce sa slobody tlače a slobody prejavu v médiách“.

35 — V už citovanom oznámení Parlamentu z 20. októbra 2000 o spoločnej pozícii Rady Komisia uvádza, že článok 9 „je v súlade s *acquis communautaire* v oblasti autorských práv a s nimi súvisiacich práv“. Komisia tu zrejme odkazuje na to, že podobné ustanovenia obsahujú aj iné akty Únie. V súvislosti s článkom 13 smernice 96/9 pozri poznámku pod čiarou 18 týchto návrhov.

36 — Niektoré jazykové verzie článku 9 smernice 2001/29 sa vzťahujú na káblové rozvody, ktoré *patria* vysielacím spoločnostiam (prevádzkovatelia vysielania) alebo ktoré tieto spoločnosti *prevádzkujú*. Pozri najmä nemeckú verziu („Zugang zum Kabel von Sendediensten“) a anglickú verziu („access to cable of broadcasting services“), ktoré, ako sa zdá, podporujú toto stanovisko. Pozri tiež bulharskú, českú, dánsku, estónsku, lotyšskú, maďarskú, holandskú, portugalskú a slovenskú verziu. Ostatné, výrazne početne menej zastúpené jazykové verzie, sa vzťahujú skôr na prístup do káblových rozvodov *prostredníctvom* vysielacích spoločností. Pozri najmä verzie v španielčine, gréčtine, chorvátčine, litovčine, rumunčine a fínčine. Naproti tomu talianska a poľská verzia sa podľa všetkého týkajú prístupu do káblových rozvodov *prostredníctvom* vysielacích spoločností. Nie je zrejmé, akým smerom sa uberá význam francúzskej verzie („l'accès au câble des services de radiodiffusion“ – prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností).

37 — Pozri v tomto ohľade oddelenie „regulácie prenosu od regulácie obsahu“ zo strany Komisie v jej oznámení z 26. apríla 2000, „Výsledky verejnej konzultácie o revízii v roku 1999 rámca pre komunikácie a usmernenia pre nový regulačný rámec“ [KOM(2000) 239 v konečnom znení, s. 7].

38 — Uvedený článok 1 ods. 2 písm. c) totiž nepriamo odkazuje na ustanovenia smernice Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii niektorých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a práv súvisiacich s autorským právom vzťahujúcich sa na satelitné vysielanie a káblovú retransmisiu (Ú. v. ES L 248, 1993, s. 15), pričom je v ňom takmer zhodne reprodukovaný jej názov. Pozri už citované odôvodnenie 20 smernice 2001/29 a bod 8 dôvodovej správy k spoločnej pozícii č. 48/2000. Smernica 93/83 sa týka výhradne káblovej retransmisie vysielaní z iných členských štátov, čo vyplýva z jej článku 1 ods. 3, jej odôvodnenia 27, ako aj z rozsudku zo 7. decembra 2006, SGAE (C-306/05, EU:C:2006:764, bod 30).

56. Po tretie v *acquis* Únie sa slovné spojenie „prístup do káblových rozvodov“ podľa môjho názoru používa medzi dodávateľmi v súvislosti s otázkou prístupu do káblových sietí,[39] ktorá bola predmetom harmonizácie na úrovni Únie, najmä prostredníctvom smernice 2002/19/ES, ďalej len „prístupová smernica“[40].

57. Podľa svojho článku 1 ods. 1 smernica 2002/19 harmonizuje „spôsob, akým členské štáty regulujú prístup a prepojenie elektronických komunikačných sietí a pridružených prostriedkov“.[41] Z uvedeného článku vyplýva, že „prístup“ je predmetom spoločného regulačného rámca opísaného v smernici 2002/21, ďalej len „rámcová smernica“[42], ktorej cieľom je podľa Komisie „podporiť hospodársku súťaž na trhoch elektronických komunikácií, zlepšiť fungovanie vnútorného trhu a chrániť základné záujmy užívateľov, ktoré nie sú chránené trhovými silami“.[43]

58. Najlogickejší by bol preto taký výklad, že slovné spojenie „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ použité v článku 9 smernice 2001/29 odkazuje na tento regulačný rámec, a najmä na ustanovenia „prístupovej smernice“.[44] Mimochodom, podotýkam, že legislatívne postupy prijatia „rámcových smerníc“ a „prístupových smerníc“ sa čiastočne časovo prekrývajú s legislatívnym postupom prijatia smernice 2001/29.[45]

59. Domnievam sa však, že stačí konštatovať, že právna úprava, akou je § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA, ktorý sa nevzťahuje na prístup do siete, nespadá pod slovné spojenie „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ použité v článku 9 smernice 2001/29, takže nie je potrebné, aby Súdny dvor rozhodol o presnom význame tohto slovného spojenia.

60. Vzhľadom na predchádzajúce pripomienky navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na tretiu prejudiciálnu otázku v tom zmysle, že právna úprava umožňujúca káblovú retransmisiu vysielaných diel bez súhlasu nositeľov autorských práv, pokiaľ je táto retransmisia súbežná a obmedzená na oblasti, na príjem v ktorých je vysielanie určené, bez ohľadu na to, či je predmetom retransmisie vysielanie na kanáloch, na ktoré sa vzťahujú určité povinnosti služby vo verejnom záujme, nepatrí do pôsobnosti článku 9 smernice 2001/29.

61. So zreteľom na odpoveď na tretiu prejudiciálnu otázku, ktorú som práve navrhol, podľa ktorej článok 9 smernice 2001/29 nie je *ratione materiae* uplatniteľný na vnútroštátnu právnu úpravu dotknutú vo veci samej, sa domnievam, že netreba rozhodovať o piatej prejudiciálnej otázke, ktorá sa týka časovej pôsobnosti uvedeného ustanovenia.

39 — Pozri najmä oznámenie Komisie z 10. novembra 1999: „K novému rámcu pre infraštruktúry elektronických komunikácií a súvisiacich služieb – Revízia regulačného rámca komunikácií z roku 1999“ [KOM(1999) 539 v konečnom znení], bod 4.2.4 s názvom „Prístup do káblových rozvodov a povinnosť prenosu“. Pozri tiež správu Komisie Európskemu parlamentu a Rade: Vyhodnotenie vykonávania smernice 98/34/ES v oblasti služieb informačnej spoločnosti [KOM(2003) 69 v konečnom znení, poznámka pod čiarou 56]. Pozri v súvislosti s „prístupom do infraštruktúry“ už citované oznámenie Komisie z 26. apríla 2000.

40 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/19/ES zo 7. marca 2002 o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a pridružených prostriedkov („prístupová smernica“) (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 7; Mim. vyd. 13/029, s. 323).

41 — Podľa uvedeného článku 1 ods. 1 cieľom „prístupovej“ smernice „je vytvorenie regulačného rámca, v súlade s vnútornými trhovými princípmi, pre vzťahy medzi poskytovateľmi sietí a služieb, ktorých výsledkom bude udržateľná hospodárska súťaž, interoperabilita elektronických komunikačných služieb a prospech zákazníka“.

42 — Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349). Súčasťou toho istého regulačného rámca je aj smernica o univerzálnej službe.

43 — Oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 15. decembra 2003: Budúcnosť politiky v oblasti európskej regulácie v audiovizuálnej oblasti [KOM(2003) 784 v konečnom znení, s. 10].

44 — Skutočnosť, že Komisia a členské štáty boli oboznámené s predmetnou britskou právnou úpravou počas legislatívneho postupu týkajúceho sa smernice 2001/29, ako zdôraznila vláda Spojeného kráľovstva, nemôže podľa môjho názoru ovplyvniť výklad článku 9 smernice 2001/29.

45 — Na základe návrhov sa prijali „prístupová smernica“ a „rámcová smernica“, ktoré boli v uvedenom poradí predložené Rade a Európskemu parlamentu 25. a 23. augusta 2000. Obe tieto smernice boli prijaté 7. marca 2002. Na porovnanie návrh smernice 2001/29 bol predložený 21. januára 1998, zatiaľ čo táto smernica bola prijatá 22. mája 2001.

62. Z tohto konštatovania tiež vyplýva, že sa netreba zaoberať otázkami vznesenými vnútroštátnym súdom, ktoré sa týkajú výkladu pojmu „káblové rozvody“ použitého v článku 9 smernice 2001/29, t. j. prvou, druhou a štvrtou prejudiciálnou otázkou. V nasledujúcej časti však pre každý prípad uvediem zopár pripomienok k výkladu tohto pojmu. Tieto pripomienky umožnia vyvrátiť tvrdenie TVCatchup a Virgin Media Limited, podľa ktorého je uvedený pojem dostatočne široký na to, aby zahŕňal vysielanie cez internet.

C – *O pojme „káblové rozvody“ použitom v článku 9 smernice 2001/29 (prvá, druhá a štvrtá otázka)*

1. O autonómii pojmu „káblové rozvody“

63. Svojou prvou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či pojem „káblové rozvody“ použitý v článku 9 smernice 2001/29 možno vykladať ako autonómny pojem práva Únie.

64. Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora z potreby jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje nijaký výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, si v zásade vyžaduje autonómny a jednotný výklad v celej Únii. [46]

65. V texte smernice 2001/29 sa pritom nenachádza žiadny odkaz na vnútroštátne právne poriadky v súvislosti s významom pojmu „káblové rozvody“ uvedeným v článku 9 tejto smernice. Z toho teda vyplýva, že táto formulácia sa má na účely uplatnenia tejto smernice chápať tak, že sa vzťahuje na autonómny pojem práva Únie, ktorý treba vykladať jednotne na celom jej území.

66. Z tohto dôvodu netreba odpovedať na štvrtú prejudiciálnu otázku, ktorá vzniká len za predpokladu, že by Súdny dvor rozhodol, že pojem „káblové rozvody“ uvedený v článku 9 smernice 2001/29 nepredstavuje autonómny pojem práva Únie.

2. O výklade pojmu „káblové rozvody“

67. Svojou druhou prejudiciálnou otázkou v písmenách a) a b), ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate usiluje zistiť, či je význam výrazu „káblové rozvody“ uvedený v článku 9 smernice 2001/29 z technologického hľadiska špecifický a obmedzený na tradičné káblové siete prevádzkované prevádzkovateľmi tradičných služieb poskytovaných cez káblové rozvody, alebo či je jeho význam z technologického hľadiska neutrálny a zahŕňa funkčne podobné služby prenášané cez internet.

68. Z nasledujúcich dôvodov sa prikloním k stanovisku žalobkýň vo veci samej, vlády Spojeného kráľovstva a Komisie, podľa ktorého výraz „káblové rozvody“ v zmysle článku 9 smernice 2001/29 zahŕňa iba klasické káblové siete.

46 — Rozsudky z 26. apríla 2012, DR a TV2 Danmark (C-510/10, EU:C:2012:244, bod 33 a citovaná judikatúra) a z 9. júna 2016, EGEDA a i. (C-470/14, EU:C:2016:418, bod 38).

69. Najprv treba zdôrazniť, že výraz „káblové rozvody“ je uvedený nielen v článku 9 smernice 2001/29, ale aj v článku 1 ods. 2 písm. c), v článku 2 písm. e) a v článku 3 ods. 2 písm. d) tejto smernice.[47] Tento pojem je ďalej uvedený v niektorých smerniciach, na ktorých sa zakladá smernica 2001/29,[48] čiže smerniciach 92/100/EHS[49], 93/83 a 93/98/EHS[50].

70. Za týchto podmienok a vzhľadom na požiadavky jednotnosti právneho poriadku Únie a jeho koherentnosti musia mať pojmy používané všetkými týmito smernicami ten istý význam, iba žeby normotvorca Únie vyjadril v presnom legislatívnom kontexte odlišnú vôľu.[51]

71. Pojem „káblové rozvody“ nevymedzuje žiadna z vyššie uvedených smerníc. Za týchto okolností je potrebné tento pojem vykladať pri zohľadnení kontextu, v ktorom sa tento pojem nachádza, a tiež cieľov, ktoré smernica 2001/29 sleduje.[52]

72. Pokiaľ ide o kontext, v ktorom sa vyskytuje výraz „káblové rozvody“, treba uviesť, že výraz „káblové rozvody“ je uvedený vo všetkých dotknutých smerniciach v spojení s inými technológiami, najmä technológiou „satelitného“ vysielania.[53] Formulácia „po drôte alebo vzduchom vrátane káblov a satelitu“ použitá v článku 2 písm. e) a v článku 3 ods. 2 písm. d) smernice 2001/29[54] naznačuje, že výrazy „kábel“ a „satelit“ tvoria podkategórie širších výrazov „drôt“ a „vzduchom“.[55]

73. Pokiaľ ide o ciele, ktoré sleduje smernica 2001/29, pripomínam, že táto smernica bola prijatá s cieľom naplniť na úrovni Únie výzvy v oblasti ochrany autorských práv a s nimi súvisiacich práv, ktoré predstavujú nové služby informačnej spoločnosti umožňované vďaka internetu.[56] V tomto kontexte treba vychádzať z predpokladu, že normotvorca Únie si plne uvedomoval voľbu terminológie použitej v tejto smernici. Inými slovami, ak by normotvorca Únie chcel prisúdiť pojmu „káblové rozvody“ v zmysle smernice 2001/29 význam, ktorý je z technologického hľadiska neutrálny, treba si uvedomiť, že by si pravdepodobne zvolil všeobecnejší pojem, napríklad „drôt“ alebo prinajmenšom by bol spresnil, že pojem „káblové rozvody“, resp. „kábel“ zahŕňa aj iné technológie, ako je napríklad prenos prostredníctvom internetu.[57]

47 — Výraz „káblový“ je okrem iného uvedený v poznámke pod čiarou 4 smernice 2001/29, súvisiacej s odôvodnením 20 tejto smernice, v ktorom sa uvádza smernica 93/83 (pozri uverejnené znenie smernice, Ú. v. ES L 167, 2001, s. 11).

48 — Pozri odôvodnenie 20 smernice 2001/29.

49 — Smernica Rady 92/100/EHS z 19. novembra 1992 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (Ú. v. ES L 346, 1992, s. 61).

50 — Smernica Rady 93/98/EHS z 19. októbra 1993 o zosúladení lehoty ochrany autorského práva a niektorých príbuzných práv (Ú. v. ES L 290, 1993, s. 9; Mim. vyd. 17/001, s. 141).

51 — Rozsudok zo 4. októbra 2011, Football Association Premier League a i. (C-403/08 a C-429/08, EU:C:2011:631, bod 188).

52 — Pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júna 2016, Kreissparkasse Wiedenbrück (C-186/15, EU:C:2016:452, bod 30).

53 — Pozri článok 2 písm. e) a článok 3 ods. 2 písm. d) smernice 2001/29; článok 6 ods. 2 smernice 92/100, a odôvodnenie 19 a článok 3 ods. 4 smernice 93/98. Pozri aj článok 1 ods. 3 smernice 93/83, ktorý rozlišuje medzi „káblovou retransmisiou“ a retransmisiou „pomocou mikrovlnného systému“.

54 — Pozri veľmi analogicky článok 6 ods. 2 smernice 92/100 a odôvodnenie 19 a článok 3 ods. 4 smernice 93/98.

55 — Prvý návrh predložený 21. januára 1998 (už citovaný) a zmenený a doplnený návrh predložený 25. mája 1999 (už citovaný), na základe ktorých sa prijala smernica 2001/29, neobsahovali výraz „vzduchom“, ale obsahovali výraz „terestriálne šírený“. Tento výraz sa zmenil (prinajmenšom vo francúzskom znení) z iniciatívy Rady, ktorá si zvolila všeobecnejší výraz „vzduchom“, ktorý je uvedený v prijatej smernici. Pozri už citovanú spoločnú pozíciu č. 48/2000.

56 — Pozri bod 41 a poznámku pod čiarou 22 týchto návrhov.

57 — Pojem „internet“ nebol v *acquis* Únie v čase prijatia smernice 2001/29 neznámy. Pozri napr. článok 4 ods. 2 smernice o univerzálnej službe a odôvodnenia 2, 14, 19, 20 a 32 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399).

74. Všetky predchádzajúce úvahy smerujú k záveru, že výraz „káblové rozvody“ použitý v článku 9 smernice 2001/29 je obmedzený na tradičné káblové siete prevádzkované prevádzkovateľmi tradičných služieb poskytovaných cez káblové rozvody. Takýto záver je mimochodom logickým dôsledkom rozlíšenia, ktoré rámcová smernica a prístupová smernica zaviedli medzi jednotlivými typmi elektronických komunikačných sietí. [58]

V – **Návrh**

75. So zreteľom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré mu predložil Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (občianskoprávne oddelenie), Spojené kráľovstvo], takto:

Článok 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa má vykladať v tom zmysle, že do rozsahu pôsobnosti tohto ustanovenia nepatrí právna úprava umožňujúca káblovú retransmisiu vysielaných diel bez súhlasu nositeľov autorských práv, pokiaľ je táto retransmisia súbežná a obmedzená na oblasti, na príjem v ktorých je vysielanie určené, bez ohľadu na to, či je predmetom retransmisie vysielanie na kanáloch, na ktoré sa vzťahujú určité povinnosti služby vo verejnom záujme.

58 — Pozri odôvodenie 1 prístupovej smernice, v ktorej sa rozlišujú pevné a mobilné telekomunikačné siete, káblové televízne siete, siete používané na zemské vysielanie, satelitné siete a siete Internet. Pozri tiež článok 2 písm. a) rámcovej smernice. Pripomínam, že legislatívny postup pri prijímaní týchto smerníc sa čiastočne prekrýval s legislatívnym postupom pri prijímaní smernice 2001/29. Pozri poznámku pod čiarou 45 týchto návrhov.